

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, esütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányüzemekben.

Bizottsági testület — közvilágítás.

Komoly, fontos és nem is könnyű dolog egy város, egy törvényhatóság bizottsági testületének helyet foglalni, mert hisz a törvényhatóság egyetemét a bizottság képviseli s a mennyiben a törvény kivételesen másként nem intézkedik, a hatósági jogokat a törvényhatóság nevében a bizottság gyakorolja. Kezében tartja a város vezetésének gyeploit; szellemi, anyagi, erkölcsi haladása e komoly férfiak bölcsességén mulik s így méltán hihetné az ember, hogy minden tettük, minden szavuk a tekintély súlyával bír s minden, a mi ezzel a felfogással ellenkezik, kell, hogy távol álljon tőlük.

Épen azért, mert oly elementáris érdekek képezik munkásságuk alapját, elszomorító jelenség, hogy a böcs városatyák tanácsstermében már jó idő óta farsangi hangulat divik s szinte nem ismerünk rá a már-már csak hírből hallott vének tanácsára, a hol az évtizedes tapasztalatok gazdag életbölcsélettel párosulva mindenkor tiszteletet követeltek a szemléltől s a város érdekeit érintő határozataikkal teljesen kielégítették, megnyugtatták azt a közönséget, mely bizalmával megaján-

dékozta, megtisztelte, kitüntette az arra érdemeseket. Meg is állták a sarat nehéz, viharos időkben, mert lelkiismereti kötelességet teljesítettek és nem cicomának, sallagnak tekintették a képviselői címet, hogy azzal tetszelegjenek.

Most ritkaságszámba megy az ilyen bizottsági tag. Tetszik nekik, hogy viselik a címet, ámde kötelességet nem ismernek s gyakran a legjobb indulatu törekvés is hajótörést szenved a tudás, a tapasztalatok, majdnem a természetes józan ész hiányán. A bizottság egy jelentékeny részében alig ismerhető fel a város köztudományának hű sáfárja, még kevésbé a sokak előtt észrevétlen elsikló fontos jelenségeknek éles szemű vizsgálója, a ki előmunkálatokat végezne, vizsgálódásokat teljesítene, szóval készülné a szőnyegre kerülő ügyekben csak azért, hogy kellő időben ragadhassa meg a javításra, ápolásra felhasználható alkalmakat. Erős érzékre, fejlett izlésre van ott szükség, a hol egy város ügyeivel, hasznos reformok keresztülvitelével kell minden egyes tényezőnek kötelességszerűleg megbirkóznia. Folyton munkáló agilitást, elég biztosítékot, hogy csak előre haladhassunk, számító óvatosságot pedig azért kellene elárulni,

hogy kétes kimenetelű kísérletezést, esalódást okozó meglepetést ne várhatna e testülettől a közönség. Sajnos, mindeme követelményeknek a hiányát kell tapasztalunk e városban.

Ha csak tegnap óta ismernök is városunk bizottsági testületét, joggal állíthatnók a fentieket. A hanyagsággal határos lanyhaságnak annyi szembeötölő jelenségével találkozunk a tegnapi közgyűlésen, hogy egy percig sem habozunk e súlyos ítélet kimondásában. Egy félszázadra szóló kérdés tárgyalásába bocsájt köztak a tegnapi közgyűlésen a nélkül, hogy észrevehető lett volna az ügy anyagának előzetes, beható tanulmányozása. A város közvilágítása, tehát egy százerekre rugó ügyben a hangulat dönt és nem a meggyőző érvelés, a komoly tanulmány szülte higgadt, tárgyilagos okoskodás. Beszélnek dertüre-borura, elveken ragódnak, udvariassági aktusokban keresik a lényegyet, félnek a fontos kérdés praktikumának taglalásától, mert hiába, ott nem szölamok, nem szépen hangzó jelszavak, nem szónoki ügyes fogások, hanem az éles elme komoly judiciuma döntené el az ügyet, mely az ily anyagi vállalkozásnál egyedüli forrása az erének s a tömeg

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Kocsondi Pál-fordulása.

A mi magyar népünk felette szereti a szentencziákat. Így éppenséggel nem hat idegenül, mikor a Tóth Ede egyik népszimnümében ezt adja a falusi bíró szájába: „hiszen nem is a szive rossz a fiúnak, csak az elméje nincs kipallérozva“. E fajta kitételekkel tényleg él a mi népünk s én olyan ember szájából hallottam e szavakat, akiről tudom, hogy soha a színháznak táján nem volt s módjában se volt Tóth Ede műveit olvasni.

Ezt a szentencziát Kocsondi Péterre mondotta, mikor már nem az volt a legnagyobb korehely a faluban. Mert nagyon rosszul indult ennek az embernek élete. Apjáról egy szesszió maradt rá az iratosi határban s mindössze huszonöt esztendő volt még akkor. Azzal a jelenséggel a szociologusoknak foglalkozniok kell, hogy a katonaság intézménye sok ügyes, ekeszarva mellett felmúit embert ury passziókkal szaturál tele. Különösen azok sorából, akik érdemesebbek, egy kis ismerettel mennek katonákhoz s ott hamar csillagra tesznek szert. Kocsondiival is ez történt. Katonáéknál rendszerető, pontos volt, a katonai ismereteket hamar elsajátította s parolijára felvarta hamar a celuló-csillagot. Ezzel a csillaggal pedig a többek között keztüü is dukál. Az a kérges tenyérré, amely a keztüüt csak hírből hallotta, mint bakka a kávért, szertelen gázosba téveszti a képzetelet. Tessék megfigyelni. A paraszti portáról elkerült bakka-altiszt, mikor keztüüt huz fel, egészen más emberré lesz. Rangosan jár s gangosán billeg. Valami csodás átalakító hatása van ezen a paraszti kézen a keztüünek. Mint a hogy

a gyermek is naiv örömeiben, mikor igazi órát kap, a felmúit játssza, úgy van a nép fiából altiszté vedlett keztüüs katoná. Regula szerint kiszolgálják s az az okos életbölcsesség, hogy magad urad, ha szolgád nincs, átváltozik arra az életelvre: ne magad, ha — putzered van. Hej! a katonai altisztüi pálya mennyire emelte a polgári proletariátust. Irodaszolga, bakter, rendőr és a más szolgája annyi téren eből a kasztból terem, a mit pedig a földmiveléstől csábított el az altisztüi keztüü. Egy kis dologtalanság is, a nehezebb foglalkozástól való huzodozás is ezekben az emberekben terem. Mikor újra polgári ruhában kellene a kis falujába menni, a bogárhátsú házába, hát az derogál neki s lesz hivatalosb.

Kocsondi is a katonaság sodorta el kedvvel foglalkozásától és a három évi katonai szolgálat keztüüs kezével elszoktatta az addig kedvvel üzött földmives foglalkozásától. De mert rászakadt egy szesszió és lelkében a jóra való restség üttöt tanyát: persze, hogy az örökölt vagyonnak elpazarlására kellett haza menni. És Kocsondi Péter gyorsan akarta végezni. Nap-nap mellett a Nyakiglab Lipinél ivott, annál a korcsmárosnál, akit a néphumor találóan nevezett el s akinél sokan már nyakig usztak, sőt olyiknak a feje se látszott az adósságból.

Meglehetett riadni, amilyen ury tempói voltak a nép egyszerű gyermekének. Reggelig mulatott s cigány kísérte haza. Bizony nem akadt volt tisztos földesgazda, aki ennek a cégers korcsmahősnek odaadta volna a leányát.

Az egy szesszió gyorsan a Nyakiglab telek-könyvi lapjára íródott s a dinom-dánomos ifju-ember elkezdhetta a nincsetlenség kenyérét.

A mi falunkban akkor indult meg egy olyan mozgalom, hogy szövetekezeti úton segítsenek egy-

máson. Mikor javában iratkoztak az iskolában, Kocsondi is beállított:

— Tag szeretnék én is lenni.
— Te? — kérdezte álmélkodva Szántó Tamás, a falu biraja. Fiam, a szövetekezést nem dinomdánom. Nem mulatság az, hanem ide azok lépnek, akik kötelezik magukat, hogy az üzlet-részeiket rendesen letörlesztik. Hetszámura fizetni kell itt.

— Tudom.
— Ha tudod, van-e hozzá való pénzed?
— Nincs, de megfogom a dolog végét s igyekezni fogok szerezni.

A plébános, aki bizonyos meghatottsággal nézte eddig a két embert, odasugta Szántó Tamásnak:

— Nagyobb kedve vagyon az Istennek egy megtért hünösben, bíró uram, mint száz igazban. Fel kell venni.

Ez döntött. Kocsondi bevették, bátor abban a hitben, hogy ugvis ki fog ez hullni, mint rostán az ocsu.

De nem így volt. Kocsondi egyike volt a legpontosabb fizetőnek. Az a tudat, hogy az ő elmaradása jobban szemet szur, mint a másé, becsületbeli ügyvé tette számára a munkát. A határon ő lett a legboldogabb ember s szerencsére nagy nálunk még annak a ninesetlen parasztleánynek is az agiója, aki a legjobb rendet vágja: a sehonnai, a dorbézoló, a korcsmahős kezdett „valami“ lenni. Már nem néztek le szanalommal és nem becsmérelték, mint korhelyisége napjaiban.

A falu rossza abban a társaságban, mely garasokra épít s melynek köztudásági jelentőségét gunyos mosolylyal nézik oly körök, ahol Wertheim-szekerényeket nyitogatnak és kurzusokat néznek, ebben az emberben megkezdette az

Mai lapunk 4 oldal.

érzületét magával ragadó lelkesültségnek.

A közvilágítási kérdés immár négy év óta ijesztő réme e városnak, majdnem minden közgyűlésen kendőzgették ezt a mumust s a lepel alatt sokkal hatalmasabb lett, mint a milyennek képzelné merték volna. Most aztán feltűnt a láthatáron a maga ijesztő valóságában. Tizenegy hónap mulva lejár a légszesztársulattal kötött szerződés s nem lehetetlen, hogy kézi lámpán kívül egyéb eszközünk nem lesz az éj sötétségének eloszlatására. Nem alaptalan állítás ez, mert hisz négy évi tanácskozás után még csak azt sem tudjuk, vajjon gázzal vagy villammal fogunk-e világítani? avagy a város állítja-e fel a telepet vagy magánzemélyek. Nemesak hogy nincs ily irányú, végérvényes határozat, de sőt kilátás is alig van arra, hogy a közel jövőben legyen. Már pedig, e nem kis jelentőségű dologban talán a régi társulattal kötött szerződés felbontása, illetve felmondása előtt kellett volna tisztába jönni.

És talán még egy figyelemre méltó körülmény is kikerült a város vezető testületének figyelmét? A légszesztársulattal 1872. évben kötött szerződés szerint ugyanis 90 évi szerződéses viszony után a légszesztelep a város tulajdonába megy át. Ez a körülmény bizonyára befolyással volt az akkor megállapított s azóta fokozatosan csökkenő egységárakra s a szerződés felbontásakor is komoly megfontolás tárgyát képezhetne volna, mert hisz a szerződés említett pontja alapján ma már a légszesztelepnek e város egy harmad részben tulajdonosa.

Hogy a légszesztársulatnak az újabb szerződés megkötésére vonatkozó pályázati ajánlata a 30 éves üzleti viszony után

első garasgyűjtéssel az áthasonló munkát. S ugyanaz az ember, aki előbb éjszakaról-éjszakára pénzt szórta, megtanulta a pénz értékét. Az iratosi szövetkezet nevelő hatását frappáns módon éreztette. Bebizonyult, hogy a szövetkezet a jók társasága, ahol új szellem sodró árájába kerülve a könnyelmű fel fogás, azt átalakítja. Már össze volt gyűjve a részvény, már a Kocsondi saját külön becsületbeli ügye elvesztette akut jellegét, már nem volt ok arra, hogy keserményének minden garasát a fogához verje. De hiszen a francia példás szerint évés közben jön meg az étvágy, s mikor Kocsondi észre kezdte venni, micsoda öröm az, a saját veritékének gyümölcsét látni, élvezni: ez a takarékoságra, a további munkára ösztökélte s lassan-lassan kivergődött mincsellenségéből. Tiszteességet szerzett vissza s becsvágát emelte a szövetkezet társasága.

Ez nem novella. Az én hősöm hus és vérből való. És a pátriámon ismerik. Tudjuk azt is, hogy a züllés lejtőjén a szövetkezeti akció tartotta vissza.

Azért hangoztatom váltig, hogy a szövetkezetekben lévő erkölcsi erőt nem szabad kicsinyíteni. — A szövetkezetek hazájában Németországban — orvosok állítása szerint — a közegészségügyi viszonyokat megjavította; nálunk erkölcsi nagy nevelő hatását állandóan tapasztaljuk. Nem szabad a kis ekzsztenciák felsegítésének ezt a kipróbált tényezőjét az évi zár-mérlegek eredményeiből megítélni. Sokkal magasabb helyről, ethikai teret, nézzétek a mutakozó sikereket. A becsületes takácsok új, józan életelvi megújulnak földünkön is. Csak a szemünket ne hunyjuk be előtte.

Az én Kocsondim, aki élő ember, nem pedig képzelt alak, — Pál-fordulása is ezt igazolja.

nem tetszetős, sőt a város kényszerhelyzetét kiaknázó színezetet viseli magán, üzleti szempontból lehet nem helyes, nem okos dolog, elbírálható erkölcsi motívumai szerint; a város érdekeinek szem előtti tartása azonban ez esetben sokkal fontosabb, hogysem minden egyéb tekintetek fölé ne kellene helyezni. De annál kevésbé lett volna szabad ezt mellőzni s a légszesztársulattal a tárgyalás további lehetőségét is elejteni, mert épen szakembereknek tapasztalati meggyőződése, hogy a légszesz az Auer-égy rendszer mellett legalkalmasabb utcvilágításra. Mindeme szempontoknak komoly megfontolása aggasztó pénzügyi viszonyaink közepette annál is inkább szoros kötelesség lett volna, mert semmi reményünk sincs, hogy a város a saját vagyonának egy részét kockára tegye egy nem minden kétséget kizáró vállalat létesítésével.

Ez így jelenlegi stádiumában azonban csakis az utóbbit választhatjuk, bármennyire állja is útját az idő rövidsége. A légszesztársulat ajánlatának el nem fogadása ugyanis erre a modus vivendi-re szorítja a várost, mert hisz a Schuckert-cég ajánlata oly horribilis terhet (évi 38000 k. 50 éven át) ró a városra, hogy ily évi törlesztés mellett, sőt csekélyebb mellett is a város tulajdonosa lehet annak a telepnek.

Természetes, hogy a mult hanyagsága, az eddigi késedelem felette sürgössé teszi ezt az ügyet; amennyiben azonban beavattottak véleménye szerint még sem oly rövid az idő, hogy komoly munkával, erős akarattal keresztülvihető ne volna, minden igyekezettel a csekélyes terére kell lépni s már a közel napokban tartandó rendkívüli közgyűlésen komoly határozattal a kezdet kezdetén tulmenni.

A tegnapi közgyűlés lefolyását a következőkben regisztráljuk:

Az új virilis képviselők tegnap vonultak be először a közgyűlési terembe, a hol ez alkalommal szokatanul nagy számban jöttek össze városatyáink. Fialth Pál báró főispán 9 órakor a közgyűlést megnyitván, Tóth István főjegyző, Pénzes Imre biz. tag felszólalásának tárgyát ismerteti.

A legutóbbi közgyűlésen ugyanis Szenczy Győző főgm. igazgató ama kérelemmel fordult a törvényhatósághoz, hogy a Szent János templom részére beszerzendő új orgona költségeinek felét ajándékos címén megterítse. A bizottság egyhangu határozattal teljesítette e kérelmet egy feltétel alatt, hogy az orgonát hazai iparos építse. Pénzes Imre felvilágosítást kér, vajjon igaz-e, hogy az orgonát pécsi cég építi, mert ha nem fejtővári iparos építené, úgy indítványozná, hogy a már megszavazott ajándék megvonassék. Havranek polgármester kijelenti, hogy az orgonát pécsi cég építi s felolvassa Szenczy Győző igazgató írásbeli kijelentését, mely szerint, ha a bizottság az ajándékoszi határozat szövegében a „hazai iparos“ kitétel alatt „székesfejtővári iparos“ értett, úgy az ajándékról lemond. Pénzes sehogy sem akarja tudomásul venni ezt a ténybeli állítást s mindenáron határozatot igyekszik provokálni az ajándék megvonását illetőleg. Többszöri felvilágosítás kellett ahhoz, hogy egyesek megértették, hogy interpelláció nem tárgyalható, így tüzetelt ki tárgyalásra a legközelebbi közgyűlésre. Mi hisszük, hogy a biz. testület nem követ el saját tekintélye ellen oly merényletet, hogy a mindenkor hazafias és tudós, közbecsülést érdemlő Renddel szemben a saját határozatát megváltoztassa, holott arra semmi ok sincs. Mert hisz egy iparoshoz kötni valamely munka teljesítését talán mégsem észszerű dolog; a „hazai“ szónak „helybeli“ értelmezése pedig alig volna nevén keresztelhető tévedés.

A másik interpelláló pedig Antal József volt. Szeretné tudni, miért nem szerezte be Polczér Péter gazdasági tanácsos a város tulajdonát képező állatok részére szükséges gabonát egy korábbi közgyűlési határozat értelmében mult év augusztus havában, s miért szerezte be decemberben sokkal drágábban. Polczér Péter gazdasági tanácsos kijelenti, hogy a felszólaló nagy tévedésben van, a mennyiben ő tényleg augusztusban szerezte be a szükségesletet oly mennyiségben, hogy abból még most is van, noha csak a mult évi költségvetésben megállapított összeget használta fel. Örül neki, hogy a felszólaló ily szintén viseli szíven a város gazdasági érdekeit, sajnálja azonban ez esetben a felszólaló tévedését s e mellett a felszólaló szives figyelmébe ajánlja, hogy a tapasztalt jóindulatu érdeklődését, ügybuzgalmát s a város érdekeinek védelmét a paszkumok bérbeadásánál érvényesítse. A bizottság derűtség közepette tudomásul veszi a választ, noha Antal a decemberi bevasárlást hangoztatja.

A napirendre kitézött ügyek tárgyalására kerül ezek után a sor. Tóth István főjegyző jelenti, hogy a választott biz. tagok egy részének mandátuma február hó 15-én lejár, indítványozza, hogy a választás határnapja február hó 9-ikére tüzessék ki. A bizottság miután ily értelemben határoz, megválasztja a kerületi bizottsági elnököket s mindegyik mellé két alelnököt. Megválasztottak: a Belvárosban — Dr. Saára Gyula, a Palotavárosban — Nagy Ignác, a Tóvárosban — Rauscher Béla, a Vizivárosban — Alaghy Dezső, a Felsőváros I. kerületben — Havranek János, a II. kerületben — Knittelhoffer Károly.

A közegyelvezésről készített szabályrendelet letárgyalása után az ominozus közvilágítás tárgyalása vette igénybe a délelőtti idő legnagyobb részét. Az ügyet Tóth István főjegyző referálja. A december 15-én lejárt pályázati határnapig két ajánlat érkezett. Az egyik a helybeli légszesztársulat, — a másik a Schuckert-cég. — Az erre kiküldött albizottság mindkét ajánlatot tüzetesen tárgyalta s mert Winkler Vilmos főmérnök szakvéleménye alapján ez utóbbit az előbbinél 50-000 kal olcsóbbnak találta, indítványozza, hogy a légszesztársulat ajánlata a letett óvadékkal együtt adassék vissza s a tárgyalás a Schuckert céggel folytatassék. Tárgyalták is ezt az ügyet a vállalkozó cég képviselőjének jelenlétében, a ki a város érdekeinek biztosítására következőket jelentette ki:

A vállalat által nyújtott közvilágítás díja fejében kivont és községi kötvényekbe foglalt törlesztéses kölcsön természetű s a kölcsönkötvényt eszkömpólló pénzintézzel szemben a város helyzetét a 1697. évi XXXII. tc. szabályozza.

A világiatási műnek a városra leendő átháramlása telekkönyvileg biztosítottatik. Hogy 50 éven 38000 kor. évi törlesztés fejében a világiatás tényleg szolgáltatni fog, a vállalat képviselője a város nagyobb biztosítása kedvéért a letendő 20.000 k. vállalati óvadékon felül a világiatás kiszolgáltatásának biztosítására 10 évi időtartamra külön 100.000 kor. óvadékat kész letenni.

A mennyiben a vállalat kilátásba helyezte, hogy a magánvilágítás évi bruttó jövedelmének 5%-ában részesíti a 3-ik évtől kezdve a várost, ezen részesedés 5000 kor. minimumban állapított meg s ez szerződésileg biztosítottatik.

Végül kijelenti a cég képviselője, hogy a város a vállalati művet egy év után vagyis a jövedelmezőségnek a vállalkozó cég rizikójára eszközölt kipróbálás után a költségvetésben megállapítandó áron átvetheti.

A tanács a bizottság véleménye alapján indítványozza a légszesztársulat ajánlatának s az óvadéknak visszaadását s a Schuckert-céggel a fenti alapon a tárgyalás megindítását.

Havranek polgármester ismerteti az ügy részleteit, sikert a Schuckert-cég ajánlatától remél, bár a jelenlegi formájában még el nem fogadható. Kéri a légszesztársulat ajánlatának visszaadását s az előbbi ajánlat elfogadását a további tárgyalás alapjául.

Nagy Ignác a villamos telepnek a város rezsijében leendő felépítését tartja leghelyesebbnek s álláspontját tüzetes számvetéssel igazolja. Hosszas eljenzés követte a többség véleményét leginkább visszatükröző beszédét, mely után még dr. Saára Gyula, dr. Csöppenszky Mihály, Hüb-

ner Károly, Farkasdy Dezső, Laufenauer Ferenc szóltak a tárgyhöz, mig nem szavazás után a polgármester, illetve tanács indítványa fogadtatott el oly kiegészítéssel, hogy az albizottság a város által építendő közép kérdésével is foglalkozék s javaslatát mielőbb terjessze a közgyűlés elé.

A cs. és kir. gyalogsági laktanya építési ügye, Szakolczay Lajos utcaterület vétele a jövő közgyűlésen fog tárgyalatni. — Forster Flórián ama kérelmével, hogy a színházi sörscarnok évi bérösszege leszállíttassék, elutasított. — Tomm Béla zenetanártól a kért támogatást a bizottság megtagadta. (Ez csak nálunk történhetik meg!) — Katics Gyula, Hlavathy Gyula rendőrségi hivatalnokok a kért fizetés javítását megkapták. — Pallag János rendőr 100 kor. jutalomban részesült. — A rendőrlégénység lakbér iránti kérelmével 1 szótöbbséggel elutasított. — A helybeli méhészegylet részére 100 kor. segélyt szavaz meg a bizottság.

Pollák Ármin biz. tagnak már ismertett indítványát a közgyűlés elfogadta olyképp, hogy baromfi vásár- és ünnepnapon is árusítható d. e. 9 óráig.

A közgyűlés d. u. 1 órakor ért véget.

UJDONSÁGOK.

— **A belv. kath. kör estélye.** Már jeleztük, hogy a belvárosi kath. kör f. hó 30-án d. u. 5 órakor a cisztercita templom freskóinak renoválására felolvasó-estélyt rendez a gimnázium disztermében. Az érdeklődés oly nagy a közönség körében az estély iránt, hogy a tágas diszterem valószínűleg szűknek bizonyul. És mert a jegyek váltása iránt szerkesztőségünket is igen sokan felkeresték, ujjolag jelezzük, hogy Szilávik Zsigmond és Knazoviczky Béla Nádor-utcai üzletében üllőhelyre 1 koronáért, állóhelyre 60 fillérért még válthatók jegyek.

— **Egy vád.** A „Székesfehérvár és Vidéke” legutóbbi számában azzal változott az „Alkotmány”, hogy 700 forintért meg engedte magát vesztegetetni a Kereskedelmi és Iparbank részéről. Ma Bonitz Ferenc az Alkotmányban a következő sorokat tette közzé:

Nyilatkozat. A „Székesfehérvár és Vidéke” című lap, a mely már hetek óta a tárgyalóság korlátain messze túlszaporogó módon tárgyalja az Ipar- és Kereskedelmi-Bank ismert ügyét, legutóbbi számában ismételt kapcsolatba hozza ezzel az ügygyel az Alkotmányt és azt állítja, hogy még karácsony előtt, december 20-án megjelent a nevezett bank helyiségében egy ur és az Alkotmány nevében pénzt kért és a bank egyik főtisztviselőjétől kapott is — s hogy azóta az Alkotmány a bank ügyéről egészen a mult csütörtökig hallgatott. Erre már ma nyugodt lélekkel azt válaszolhatom, hogy legjobb tudomásom szerint a nevezett bankhoz az említett lap által felhozott célból az Alkotmány-nak sem szerkesztősége, sem kiadóhivatala nem küldött senkit. *Bonitz Ferenc*, az Alkotmány felelős szerkesztője.

— **Meghívó.** A „Székesfehérvári Katholikus Kör” f. évi február hó 2-án, az az vasárnap d. e. 11 órakor a zirc. ciszt. rend főgymnasiumának disztermében VII. rendes közgyűlést tartja, melyre a kör tagjai tisztelettel meghívattak. A közgyűlést megelőzőleg d. e. fél 11 órakor a zirc. ciszt. rendház templomában szent mise fog tartatni, melyen a kör t. tagjai testületileg vesznek részt. Kelt Székesfehérvárott, 1902. január 24-én. *Az elnökség.*

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Elnöki megnyit. (Tartja ifj. dr. gróf Zichy János.)
2. Titkári jelentés.
3. Pénztári jelentés.
4. Számvizsgálók jelentése s ennek alapján a felmentvény megadása.
5. Előterjesztése a folyó évi költségvetésnek.
6. A jövő évi számvizsgálók kiküldése.

7. A választmány kiegészítése.
8. Indítványok.
9. Elnöki zárszó.

— **Halálozás.** Egy tiszteletreméltó, özsfürtű matrona hunyta le szemeit csendes síri nyugalomra, aki míg élt, Istenül szeretetet, az emberekül öszinte igaz szeretetet élvezett mindig. Istennek hű szolgája, embertársai iránt pedig mindenkor olyan volt, hogy kiérdemelte tőlük a tiszteletet és rokonszenvet, amellyel körülvették. *Özsf. meszlényi Meszlényi Lajosné*, az özsfürtű matrona e hó 25-én budapesti lakásán elhunyt. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Meszlényi Meszlényi Benedek és neje szül. csalai Kégl Irma s gyermekeik: László, Mária, Iván és Gina; — meszlényi Meszlényi Pál, tart. honvédkapitány főhadnagy, országgyűlési képviselő és neje szül. csalai Kégl Anna s gyermekeik: Ella, Pali és Lili; — ifj. özsf. meszlényi Meszlényi Lajosné szül. eörményesi és karánsebesi Fiáth Mária s gyermekei: Rozália és Mártha fájdalommal telt szívvel jelentik forrón szeretet, felejthetetlen édesanyjuk, anyósuk és nagyanyjuk

id. özsf. meszlényi MESZLENY LAJOSNÉ

szül. Csernelézi CHERNEL ROZÁLIÁNAK

folyó hó 25-én esti 9 $\frac{1}{2}$ órakor, a haldoklók szent-segének ismételt ájtatos felvétele után, életének 79-ik évében végelgyengülés folytán bekövetkezett gyászosan elhunyt.

A megboldogult földi maradványai hétfőn-folyó hó 27-én délután 3 órakor fognak a gyász. házban: VI. Andrassy-ut 95. szám. alatt, a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és Velencén (Fejér-m.) f. hó 28-án délután 4 órakor újólag beszentelés után a családi sírban a nyugalomra tetetni.

Az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 29-én délelőtt 10 órakor fog Velencén a kegyuri templomban a Mindenhatónak bemutatatni. Budapest, 1902. január hó 20-án.

Áldott legyen emléke!

Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **A vörös kereszt egylet** helybeli fiókja vasárnap d. u. 3 órakor tartotta rendes évi közgyűlést *Havranek Józsefné* és *Rei István* társelnökök elnöklété mellett. A titkári jelentés tudomásul vétele után a számvizsgáló bizottság jelentése alapján a szokásos felmentvények megadatnak. *Gebhard* Bódog választmányi tag helyébe *Senyecz* Győző főgimn. igazgató választott meg, a ki egyuttal a kezelt bizottságnak is tagja lett.

— **A moóri kath. Kör** január hó 20-án megtartotta évi rendes közgyűlést föl. *Wittinger Pius* elnöklété alatt. A jegyzőkönyv felvételét és hitelesített. A titkár jelentése szerint a Kör a mult évben egy rendes és egy rendkívüli közgyűlést tartott, a melyen elhatározottat, hogy a hitelszövetkezetet felállítja. A választmány 8 ülést tartott, amelyen 38 új tag vétetett fel, kilépett 6, meghalt 4 rendes és két alvó tagja, maradt összesen 207 tag. A választmány a mult évben egy táncvigalmat, továbbá Szt. József ünnepét rendezett; az elhalt tagok részére gyászmise tartott. A Körben négy előadós volt, kettő föl. *Ponty Fülöp* ur által, kettő pedig föl. *Schveighardt Veremund* ur tartott. — Az őszzel Budapesten tartott kath. nagy gyűlésen a Kör képviselőiben részt vett 9 tag. A választmány a közgyűlés beleegyezése mellett a Kör részére egy alkalmas házat fog venni. A Kör erre az évre is 14 újságot fog járni. A Kör könyvtárában 204 drb. könyv van elhelyezve. A Kör üdvözlétet küldi gróf Zichy Nándor O. Exceleciának és társainak a kath. autonomia felállítás ügyében kifejtett buzgóágukért. Az évi zárszámadás helyesnek találtatott, a pénztárosnak a felmentvény megadatott. Az új költségvetés elfogadtatott.

— **Az izr. nő- és krajcárnyel hangversenye** szépen sikerült. — Ábrányiné hangja, bár kedves és fülbemászó, nem áll tökéletes alárendeltségben művészi technikájának. *Recht* Sándor hegedűművész játéka is teljesen megnyerte a közönség elismerését és rokonszenvét. Mennyivel több lett volna azonban — jótékony célról lévén szó — a tiszta jövedelem, ha a helybeli művészi erőket kérték volna fel, mert hát itt is vannak ám művészek, nemcsak Pesten. Nem akarjuk

ezért a hangverseny tagadhatlan sikerét kétségbevonni, csak eszünkbe jut a szegény, családostól paraszter, aki a saját fia helyett a kasznárék kicsinyeinek hordja a nyulkenyereket, noha azok eleget kapnak otthon. A hangverseny tanc követte, amelyen reggeig aranyos jókedv uralkodott.

— **Közgyűlés.** Vasárnap d. e. tartotta a kath. Legény-egylet rendes évi közgyűlést Kossuth-utcai helyiségében, melyen egy a pártoló tagok, valamint az ifjuság tekintélyes számmal jelentek meg. *Bilkei Ferenc* m. elnök megnyitójában az iparosok jelenlegi súlyos helyzetét esetele, a nagy munkahiányt, a verseny mindent kiaknázó szabadságát. E nagy áradatban, a mely annyiat elcsodor, védekeznünk kell. Védelem az Isten-félelem, a takarékoság és az önképés. — Önök nem mehetnek — ugymond — ablakokat, kirakatokat beverni, tisztességes emberek becsülettel megkeresett vagyonát elrabolni, kifosztani, a hogyan a pesti szocialisták cselekedték, hanem Istennek tessző okos életrenddel és takarékosssággal erőt kell szerezni az élet következő forgataga ellenében. — *Utána Geiszt József* a titkári jelentést olvasta fel, a mely a mult estendő munkálkodásáról adott képet. Sajnos, hogy nem fejtette ki az egylet azt az akciót, amelyre hivata van, de azok a változások, a melyek a közel jövőben várhatók, valószínűleg meghozzák az örvendetes változást. *Bilkei Ferenc* a házi pénztárról számolt be. Volt az egyletnek a mult évben 1016 kor. 95-filler jövedelme és 810 kor. 72 filler kiadása. Az egylet összes vagyona 4700 kor., mely a kegyalapítványok pénztárában van kamatozásra elhelyezve. — Végül a könyvtárosi jelentés olvastatott fel. A tisztikar a következőképen alakult meg: I. Dékán *Sziksz József*, II. Dékán *Száller József*, főrendező *Muskovits* Pál, könyvtárnok *Tüske Kálmán*, zászlótartó *Dorner Imre*.

— **A Duna-Adonyi Kath. Kör** a legutóbbi közgyűlése alkalmával egyhangulag elhatározta, hogy a Kör részéről beszűnteti a Budapesti Hirlapot, a mely *Majláth Gusztáv* erdélyi püspököt megbotránkoztató módon igyekezett megkelezetelni, a miért az állást foglalt az autonomiai kongresszuson *Horánszky Nándor* liberális elvei ellen. Mindenesetre jó ez az intelem a B. H-nak, a mely ha ma széna, holnap szalma, ma leckezteti *Majláth püspököt*, holnap kifogástalan kikbken követeli a katolikus autonomiai jogot. Ez a kétszínűség, ez a hideg lakatoság nagyon sok indifferenzizmusnak szülőanyja s a duna-Adonyi kath. kör csak jó példát állított, a mikor a korrekt meggyőződésnek hátor kifejezést adott.

— **A rendőr támadója.** Ma délelőtt 11 óra után *Pap József* rendőr, hivatalával járó kötelességet teljesített, midőn a Kossuth-utcaiban egy vándorlegényt igazolásra szólított koldulás közben s mert koldulási engedélye nem volt, felszólította, hogy felebbvalója elé állítsa. Az elég jól táplált legénynek ez aligha tetszett, mert a következő pillanatban megtámadta a rendőrt, arcul ütötte, sőt botját is ütésre emelte, de ezt már nem használhatta, mert megkötözve a város házára kiscrtek. *Simon Sándor* alkaptány a csavargó meglehetősen hiányos irataiból megállapította, hogy az illető *Kacina Antal* némségi (Nyitra-m.) származású szijgyártó-legény, a ki tettét habozás nélkül beismerte s miatta a törvényszék fogja felelősségre vonni.

— **Az ebadó.** A folyó évre összcállított ebadó összeírás és kivetési lajstrom mátol kezdve három napon át a városi pénzügyi tanácsosi hivatalban (város ház, földszint 15. sz.) közszemlére van kitéve, a hol az bárki által betekinthető s az esetleges felszólamlás ugyanott ezen idő alatt írásban headható. Az összcirt ebeknek védjegyekkel való elláthatása céljából a védjegyek az eb tulajdonosok részére a régi védjegyek beszedése mellett a rendőrbiztosok által kézbesítettek, a kikhez tehát bárca kézbesítettet nem fog, azoknak ebei az összeírás lajstromba felvéve nem lettek. Az ily eb tulajdonosok kötelesek ebeiket haladéktalanul bejelenteni. Az ebadó február hó 28-áig a városi házi pénztárnál a pénzügyi tanácsosi hivatalban beszerzendő utalvány alapján fizetendő le.

— **Farsang.** A kath. Legényegylet ifjúsága vasárnap, 26-án tartotta a „Fehér Bárány”-ban farsangi táncmulatságát, a mely egyike volt a farsang legsikerültebb báljainak, nemcsak erkölcsi, de az anyagi részt tekintve is és az Egylet házalapja javára szép összeget hozott.

Jelen voltak. Asszonyok: Czettel Györgyné, Eizmann Istvánné, id. Eckbauer Józsefné, ifj. Eckbauer Józsefné, Engelmann Pálné, öz. Györe Ferencné, öz. Hádén Antalné, Huszár Gézáné, Jakab Sándorné, Jankovich Istvánné, Kovács Ignácné, Németh Sándorné, Pintér Istvánné, Szakáll Ferencné, Stangl Gyuláné, Tüske Kálmánné, Viniczai Györgyné, Vincz Józsefné.

Leányok: Bauer Erzsike, Csáder Katica, Czettel Irma, Engelmann növérek, Györe Erzsike és Juliska, Eckbauer Irmuska, Eizmann Mariska, Hádén Annuska, Huszár Juliska, Jakab Mariska, Langmár növérek, Pintér Mariska, Szakáll Erzsike és Katica, Szücs Katica, Tüske Mariska, Vinc Katica, Viniczai Rózsa.

A csinos és kiváló ízléssel kiállított rendezői szalagokért Hádén Annuska kisasszonynak mond köszönetet a rendezőség.

Felülfizetni kegyesek voltak: Báró Fiáth Pál, Komáromy Károly, dr. Klauz György 5—5 kor.; Károly János, Say Győző 4—4 kor.; G. E., Kuti Márton, Szuborics Jenő, Streit Ferenc, Karl József 3—3 k.; Öz. Számmer Pálné, R. T., Chapó N., Schnetzer Nándor, Gremspenger István, Öz. Felmayer Károlyné, Flits Miklós, Knazovitzky Béla, Töltényi Antal, Gönczöl Antal, Felber Géza, Tamás Vilmos, Gánóczy Flóris, Langer János, Bilkei Ferenc, Györe Ferencné, dr. Kecán Livius, Streit Ferenc, N. N., Chay Antal 2—2 k.; Hádén Antalné 1 k. 60 f., Langmár István 1 k. 40 f., Számmer Kálmán 1 k. 20 f., Schlammadinger Alajos, Lasits István, Kéri Ferenc, Peék Gyula, Schafhauer Károly, Tuszkau Mór, Csucs István, Simon Lajos, Bodnár József, Jankovich István, Czettel György, N. N. 1—1 k., Sziksz János, Szakáll Ferencné, Kovács Ignácné, Eckbauer József, Tujner István, Bartushek Antal, Königskecht Herman 40—40 f., Tungler József, Német Jánosné, Geiszt József, Grúncsek János 20—20 fill. Fogadják ezután is az Egylet halálját és köszönetét kegyességükért.

A vízivárosi kath. körök f. hó 26-án könyvtára gyarapítására tartott táncmulatság alkalmával a következő felülfizetések történtek: Streit Ferenc alelnök 20 kor., dr. Klauz György 5 kor., Valentovics Mihály 4 kor., Flaskár József, Pénez Imre, Vizsota Alajos, Halvaksz József, N. N. 2—2 kor., N. N. 1 k. 80 f., Kéri Ferenc, Mayer Ferenc 1 k. 40 f., Endl Károly, Fekete István 1 k. 20 f., Chay Antal, Erzbrucker József, Gönczöl Antal, dr. Kecán Livius, Knittelhoffer Ferenc, Lézer Ferenc, Noficer János, Vagner Ede 1—1 k., Khaut Ferenc, Kiss Lajos, Lukácsy Antal, Raub József, Szipl Ferenc, 80—80 fill., Aschenbrenner Ferenc 60 fill., ifj. Antal Ferenc, Boros István, Bilkei Ferenc, Fülöp István, Hufnagl Károly, Knittelhoffer György, Pálffy Lajos, Pintér János, Piser István, Szanter József, Verger Márton 40—40 fill., Gyurkovics Alajos, Nagy József, Rédei József, Szabady Péter, Tungler József 20—20 fillér. Összesen 64 korona, mely felülfizetésekért ez uton is köszönetet mond a vízivárosi kath. kör vezetősége.

A palotavárosi kath. kör f. hó 26-án a kör pénztára javára rendezett táncvigalmán felülfizetni sziveskedtek: Dr. Kecán Livius, Rostási Szabó Rezső, id. Streit Ferenc, ifj. Streit Ferenc, Toman József és Toman Imre 2—2 k., Horgos Juliska 2 k. 6 f., Knezits Imre 1 k. 40 f., Dornis István, Kostyelik Ferenc, Radnich Imre, Richter József, Szalay József és ifj. Toman József 1—1 k., Mogrovics Karolin és Jankovics János 80—80 f., Vály Ferenc és Vály József 60—60 f., Mayer Lajos, Grocz Kálmán, Erchardt István, Bencsik István, Simon Ferenc, Arany András, K. Horváth György és ifj. Tógl Gyula 40—40 f., Zákits György 44 f., Toman Antal 5 k. Ez uton mond köszönetet a kör vezetősége. A bál tisztá jövedelme: 63 k. 64 f.

A nagylángi önkéntes tűzoltó egyesület javára f. é. január 26-án tartott táncvigalom alkalmából felülfizetni szivesek voltak: id. Zichy János gróf, id. gróf Zichy Jánosné 20—20 kor., Zichy Viktoria és Lujza grófnők 8 kor., Grünfeld Jakab 6 kor., Tull Ármin 2 kor. 20 f., Csöngedy István,

Schwarzer Anna, öz. Tömör Antalné 2—2 kor., Nagy Ödön 1 kor. 40 f., ft. Schultz István, Lévy Gyula, Grits Ferenc, Lehotszky Imre, Nikoritz Julia, Kovács Lajos, ifj. Vida István 1 k. 20 f. 1 k. 20 f., öz. Bruckner Józsefné 1 kor., Wolf Károly, Kerkovits József 80—80 fill., Adámcsky József, Szalay János, Heinrich József Plettler István 40—40 fillér. Fogadják a nemeslelkű adakozók az egyeslet halás köszönetét.

A Székesfehérvári Kerékpár Egyesület saját pénztára javára 1902. február hó 9-én a Magyar Király szálloda összes termeiben zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-díj: Személyjegy 2 k., családjegy 5 kor. Kezdeté fél 9 órakor. Kérhetnek a t. hölygek minél egyszerűbb öltözékben megjelenenni.

A Székesfehérvári Iparos Ifjúság Önképzőköre 1902. február 9-én (vasárnap) saját helyiségében Palotai-utca 33. sz. pénztára javára felolvasás, szavalat és táncal egybekötött kedélyes estélyt tart. Kezdeté pont 8 órakor. Belépti-díj tetszés szerint. A kil. tévedésből meghívott nem kaptak s arra igényt tartanak, forduljanak a kör helyiségébe Palotai-utca 33. sz. este 8—10-ig.

— **Csaló kovácslegény.** Szalai Károly csöszli illetőségű kazánkovács már hetek óta elődött a városban, míg végre rájöttek, hogy tulajdonképpen közönséges család a kenyeré. Lakást és teljes ellátást keresett egyes házaknál, meg is alkudott elég gavallérosan s aztán néhány nap mulva a kosztadó családtól eltűnt. Folyton a butorát várta s ezt annyira elhitette néhány helyen, hogy kisebb kölcsönöket is adtak neki. Eddig Becker Istvánné Budai-ut 27, öz. Simon Jánosné Széchenyi-u. 51, Szabó Pálné Széchenyi-u. 56. és Kovács Sándorné Széchenyi-u. 96. szám alatti lakosok emeltek ellene panaszt család miatt. A rendőrség letartóztatta Szalait, a ki beismerte tettét s mentesül csak azt hozza fel, hogy munkát nem kapott, lopni nem akart, tehát ilyen uton segített a bajon.

— **Vesztett eb.** Bajai Mihály duna-adornyi váltóór kutyáján f. hó 25-én a veszetztség tünete mutatkoztak. Mielőtt ártalmatlanná tehetnék volna, kezön megharapta Bajai 15 éves leányát, a kit gyógykezelés végett az első segélynyújtás után a Pasteur intézetbe szállítottak. Az eb a háztól megszökött s nyoma vesztett.

INSTRUKTORNAK AJÁNL SZERKESZTŐSÉGÜNK egy egyetemi hallgatót, aki szerény honoráriumért hajlandó órákat adni. Címe nálunk megtudható.

SZÍNHÁZ.

1902. január 25.

A cigánybáró. Operett. Strauss úr egyik örökbecsű művét adták ma meglehetősen sikerrel, a mely — noha a híres hangversenynyel egyidőbe is esett, — nagyobb közönséget érdemelt volna. **Ferency és Kalmár** (Barinkay) szép ének számaikkal megnyerték a közönség tetszését. **Huckstädt Irén** (Saffi) ma szépen, tisztán énekelt, a kosztümei is sikerültek; a mi csekély fogyatékosság meg a játékában, a mozdulataiban volt, az bizonyára onnét van, hogy nem volt még alkalma élő cigányleányt látni. Mert lehet valaki a temesi basa ivadéka, ha cigányok nevelték, ragadt rá egy kis cigány-szif. **Dulich Mariska** csinos Arzéná volt, valamint a kedves mamája is kivágta a rezaet Cipra szerepében, különösen, mikor eltrillázta, hogy az ő leánya nem az ő leánya. **Tisztai és Kovács** jók voltak; Zsupánnak perze nem ártott volna egy kissé erősebb hang. Irma szerepét Rácz Gizi helyett Dercsényi alakaltanította, de meghagyjuk, elég kedvesen.

1902. január 26. Délután.

Hogy nem hordja el az ördög a **Stern Izsákokat!** Ime egy másik ilyen darab: **Sanyaró Vendel a diurnista.** Eredeti, fővárosi életkép (aszondi a szerző). No ebben a cimben ugyan van attrakció bőven! El is mentek néhányan a színházba és borzadva szemlélték, hogy színészeink előbb a szerepmemlékeztés révén halálra ijesztették; az-

után fojtogatni kezdték a darabot, a melyet **Halmai igazgató** idézett föl sirjából a mai délutánra. A szereplők szerencséjére **Csalogány Zelmira** nevű divatárusnő is köztük volt, akinek sikerült meggyőzni színészeinket arról, hogy a divatárusnők nem halnak meg, csak megvénülnek; így hát az ő szép szemeiért — egy kis derekas megtépzás-tól eltekintve — a többi szereplők is pardont kaptak. A panorámás meg alig ha meg nem sejtette a gezezéret, mert jókor kiszökött a darabból. A címszerepét **Halmai** kaparintotta el az **Arnyay** orra elől, aki ezért az Ehenbógi Jeremiádokat hasbeszélte el. Pedig hát hiába konstruálta meg oly ügyesen **Halmai** a Sanyaró ur maszkját, a ki belébujt, hol nem volt elég **Vendel**, hol nem volt elég **Sanyaró**. Jó volt **Tisztay** Kecskési szerepében, nemkülönben **Déry** és **Kovács**. Legtöbbet ért ma a **Dulich** Mariska (Csalogány Zelmira) játéka; mikor ügyes mozdulatait láttuk, sajnáltuk, hogy hangja és alakja nem erősebb valamivel. **Huckstädt** ma úgy játszott, akárcsak **Kalmár**, ez meg éppúgy, mint ő. Kénytelenek vagyunk **Nagy Jánost** is megemlíteni, aki a **Malter Prém (Svnhákok)** jó maszkját öltötte föl **Kaktusz** festő szerepében. Eddig helyes; de hol van az megírva, hogy a festőket arról ismerni meg, hogy beszédközben mutató- és középp-ujjukkal idegesen vakaróznak a kecskeszakálluk alatt; hol van az megírva, hogyha már **Malter Prém** vakarózik, **Kaktusz** Kristófnak is épp azon pőzban vakaróznia kell; hol marad a nemes amció, hol marad a művészi (bocsáss meg ő muzza!) önállóság, ha vakon utánozunk olyan nagy mestereket, mint **Malter Prém**.

1902 január 26. Este.

Bőregér. Operett. Vén, de be becületés darab; nem lehet elrontani, nem is rontották el. **Tisztai** helyesen értette meg **Eisenstein** szerepét, ezt **Gyöngyi Izsó** is így játsza. **Huckstädt** Irén ma jól játszott; igaz, hogy ez a szerep neki is való. **Hangja** tiszta, sőt élvezhető volt. **Kosztümjei** is sikerültek. A kis **Fótinak** csak az orra hegye látszott ki az **Orlovsky** herceg pazar díszruhájából. Kedvesen csengő hangon szóper énekel. Sikkesen mozgott. **Dulich** Matiska helyre szobalány volt. **Kalmárnak** felső hangjai erőteltebbek, őrsek voltak; jobb lett volna őket inkább fejhangokkal pótolni. **Déry** (még hozzá jól énekel) és **Kovács** (Frosch) kitünően, diszkrétül játszottak.

1902. január 27.

A bolond. Énekes legenda. Merész dolgot vallási momentumokat vinni a komédiába, mert könnyen profanizáció lesz belőle, mint ma este a mi színházunkban. **Rákosi Jenő** darabjának megkapó az alapeszméje, de csak olvasva domborodik ki eléggé; azt meg egyáltalán meg kellene tiltani, hogy a mostanihoz hasonló társulat adhassa elő. A bucsusok fölvonulásánál már föltilt a rendezés tehetetlensége. Vagy tizenkét alak vonult be mint bucsus. A hölygek többnyire pazar bál toaletten; csak az egy **Dercsényi** volt ingujban, ezt meg annyira lehuzta a vállán alul, hogy ennyire dekolletálva még nem is mutatta magát az idén. Hát ilyenek a bucsusok? A bevonulás után odaálltak oldalt a „szilváriás ékszlőkkel” és hallgatták nagy áhitattal a középtűt ug-ráló két bolond bolondos nóát. Hát így csinálják ezt a bucsusok? Aztán bejönnek hárman barát-csuhában, az egyikhez (**Déry**) odamegy a korcsmáros, hogy kezet csókoljon, az azonban kemény barackot ad a fejére; a másíkhöz (**Szilágyi**) egy lány közeledik, ez meg zavarában a balkezével nyulkaál a levegőben: szórja az áldást. Hát így csinálják ezt a barátok? stb. stb. **Rákosi Jenő** véges-végig sirva nézte volna a darabja előadását.

Huckstädt Irénről (**Bimbilla**) azonban örömmel regisztráljuk, hogy ezidén ez volt a legsikerültebb föllépése. Átértette a szerepét, hibálanul játszott, a hangja is kellemes, tiszta; énektéchnikája meglepően ügyes volt. **Kovács Sándor** (**Bimbó**) áll második helyen a játék érdeme tekintetében. **Ferency, Tisztay** és **Arnyay** jól alakítottak. **Fóti** Frida és **Dulich** Mariska igen kedves jelenségek voltak mint kis korcsmáros leányok, kár, hogy **Tisztayné** (ezúttal **T. Bauer Mari**) erős hangja miatt nem hallottuk a kicsikéket énekelni. Ugyan direktör ur, ki az a **Pásztor Margit**? Ma megint ott láttuk a színlapon. **Sz61**